

4. Proportionalitetsprincipen utgör hinder för medlemsstaterna att, när de utnyttjar sin möjlighet enligt artikel 3.3 i förordning nr 2988/95, tillämpa en preskriptionsfrist på trettio år med avseende på återkrav av en förmån som felaktigt erhållits från unionens budget.

(¹) EUT C 346, av den 18.12.2010.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Italien) — Teresa Cicala mot Regione Siciliana

(Mål C-482/10) (¹)

(Nationellt administrativt förfarande — Förvaltningsbeslut — Motiveringsskyldighet — Möjlighet att komplettera en avsaknad av motivering under ett domstolsförfarande i vilket talan väckts mot ett förvaltningsbeslut — Tolkning av artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Domstolen saknar behörighet)

(2012/C 49/16)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Teresa Cicala

Motpart: Regione Siciliana

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Tolkning av artikel 296 FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Fråga om förenligheten av en nationell lagstiftning enligt vilken myndigheter under vissa förutsättningar kan avstå från att motivera sina beslut, eller enligt vilken den bristande motiveringen av ett förvaltningsbeslut kan kompletteras under ett domstolsförfarande mot den aktuella rättsakten

Domslut

Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara de frågor som har ställts av Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italien), genom beslut av den 20 september 2010.

(¹) EUT C 328, 4.12.2010.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État, Frankrike) — Centre hospitalier universitaire de Besançon mot Thomas Dutrueux och Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

(Mål C-495/10) (¹)

(Direktiv 85/374/EEG — Skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister — Tillämpningsområde — Nationella bestämmelser varigenom offentliga vårdinrättningar förpliktats ersätta skada som vållats patienter till följd av bristfällig funktion hos produkter eller anordningar som används inom vårdverksamhet även om dessa inrättningar inte har gjort sig skyldiga till vårdslöshet)

(2012/C 49/17)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Centre hospitalier universitaire de Besançon

Motpart: Thomas Dutrueux och Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Conseil d'État — Tolkningen av artikel 13 i rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister (EGT L 210, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 239) — Offentliga vårdinrättningars ansvar i förhållande till patienterna — Tillåtlighet av ett nationellt ansvarssystem som tillerkänner offret en rätt att, även om medvällande inte föreligger, erhålla ersättning för skador som orsakats av bristfällig funktion hos produkter med säkerhetsbrister — Begränsning av tjänsteleverantörens ansvar

Domslut

Tillämpningsområdet för rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/34/EG av den 10 maj 1999, omfattar inte ansvar för personer som vid tillhandahållandet av tjänster, såsom vård i sjukhusmiljö, använder sådana anordningar eller produkter med säkerhetsbrister som personen inte har tillverkat i den mening som avses i artikel 3 i direktivet, och därigenom vållar tjänstemottagaren skada. Detta direktiv utgör således inte hinder för att en medlemsstat inrättar ett sådant ansvarssystem som det som är aktuellt i det nationella målet, enligt vilket skadeståndsansvar för sådan skada föreskrivs för den person som tillhandahåller tjänsterna även om denna person inte på något sätt har förfarit